

М. Дж. Ейткин пише: „Важна характеристика на метода е разпадът, тоест онази доза въглерод в оригиналния образец, която преминава в газова фаза. Желателно е да имаме 100% разпад, за да отстраним всяко колебание, дали C^{14} се превръща в газ в по-голяма степен от C^{12} или обратно [986], с. 168. Освен това четем: „Недостатъкът в синтезите на последните идва от това, че само 10% въглерод в образеца преминава в бензол; така се увеличава вероятността за грешка, свързана с деленето на изотопите“ [986], с. 17. Авторът сякаш разбира, че е необходимо да взема предвид ефекта от деленето на изотопите във всички химически реакции, но, от друга страна, в раздел 6. 3., където се обсъжда кои образци са годни за измерване, М. Дж. Ейткин пише: „Най-добрите образци са дървените въглища и запазената дървесина: малко вероятно е (? – А. Ф.) в тях да протича обмяна, а единствено възможният тип разлагане е образуването на въглероден окис или двуокис. Този процес е без значение, понеже е свързан само с разпада на въглерода“ [986], с. 149. Но нали съществува и деленето на изотопите! Това означава, че в процеса на гниене количеството радиовъглерод в образеца може да се промени!

Напълно неразбираемо за нас е безгрижното отношение на някои специалисти към ефектите, които съществено променят резултатите от измерванията. Вече посочихме редица такива ефекти в общ списък. Те са извън влиянията, на които днес наистина е трудно да се даде оценка. **НО НАЛИ РЕДИЦА ОБСЪДЕНИ В ЛИТЕРАТУРАТА ЕФЕКТИ МОГАТ ЗА БЪДАТ ИЗСЛЕДВАНИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНО. НАПРИМЕР ЛИПСВАТ ПОДРОБНИ СВЕДЕНИЯ ЗА АКТИВНОСТТА НА СЪВРЕМЕННИТЕ ЖИВИ (И НЕЖИВИ) ОБРАЗЦИ В ЗАВИСИМОСТ ОТ:**

1. ГЕОГРАФСКАТА ШИРИНА,
2. ГЕОГРАФСКАТА ДЪЛЖИНА,
3. БЛИЗОСТТА ИМ С ЕДНИ ИЛИ ДРУГИ ГЕОГРАФСКИ ОБЕКТИ НА СУШАТА И В ОКЕАНА,
4. ВИСОЧИНАТА НАД МОРСКОТО НИВО,
5. КЛИМАТА и т.н.

АБСОЛЮТНО НЕРАЗБИРАЕМИ СА – ПРИ ЛИПСАТА НА ТАКЪВ АНАЛИЗ – БЕЗАПЕЛАЦИОННИТЕ ТВЪРДЕНИЯ, ЧЕ АКТИВНОСТТА НА ОБРАЗЦИТЕ УЖ НЕ ЗАВИСЕЛА ОТ МЯСТОТО, В КОЕТО СА НАМЕРЕНИ, КАКТО И ОТ ДРУГИ ХАРАКТЕРИСТИКИ.

Налага се приемем следното:

1. Радиовъглеродният метод в сегашното си състояние е с точност плюс-минус 1000–2000 години за образци, чиято възраст не надхвърля 1000 години. В момента това го прави негоден за датиране на исторически образ-